

We Lwowie, dnia 20. października 1904.

Aleg. 224

Sprawozdanie

komisji gminnej o wniosku p. Brunickiego w sprawie uwolnienia gmin od wydatków w gotówce ponoszonych przy współdziałaniu gmin w sprawach wojskowych.

Wysoki Sejmie!

Wniosek p. Brunickiego zmierza do tego, aby Rząd uwolnił gminy od wydatków w gotówce ponoszonych z polecenia władz przy współdziałaniu gmin w sprawach wojskowych.

Na poparcie swego twierdzenia przytacza wnioskodawca, iż gminy obowiązane są płacić za dostarczone im przez c. k. Starostwa druki i księgi przeznaczone do celów wojskowych, że opłacają koszta różnych wojskowych komisji i że z tego powodu ponoszą straty materyalne w sprawach nie leżących w interesie gminy.

Nie ulega wątpliwości, że z biegiem czasu nagromadziły się liczne czynności, które gminy obowiązane są spełniać w sprawie publicznej administracji, a między nimi stanowią pierwsze miejsce zajmują czynności wykonywane w sprawach wojskowych, które narażają gminy na wydatki pieniężne.

Nie podobna wyliczyć wszystkich wydatków ponoszonych z powyższego tytułu, wystarczy jednak wspomnieć, iż należą tu:

Koszta komisji komisarza powiatowego za sprawdzenie spisów obowiązanych do służby wojskowej.

Koszta komisji urzędnika ewidencyjnego obrony krajowej za sprawdzenie spisów członków pospolitego ruszenia.

Wydatki na zakupywane w c. k. Starostwie:

Karty zmian pobytu dla a) urlopników i rezerwistów, b) członków obrony krajowej, które to karty tak jedne jak drugie mają być przedkładane c. k. Starostwu co 10 dni.

Następnie wydatki na księgi wojskowe tj. księgi meldunkowe, ewidencyjne i rejestra imion, dla:

- a) urlopników i rezerwistów,
- b) członków obrony krajowej,
- c) członków pospolitego ruszenia.

Wreszcie wydatki na księgi spisów popisowych członków pospolitego ruszenia i t. d.

Wydatki z powyższego tytułu ponoszone wynoszą na gminę rocznie 20—30 kor. czyli $\frac{1}{2}\%$ do $2\frac{1}{2}\%$ sumy opłacanych przez gminę podatków bezpośrednich, stosownie do tego, czy te podatki są większe lub mniejsze. Rzecz ta zasługuje na uwagę tembardziej, iż większa część gmin, na opędzenie wydatków własnej administracji musi już nakładać na siebie dodatki w wysokości 30—40% podatków, w 279 gminach procent ten wzrasta od 50—100%. Jeśli teraz zważymy, że Galicya liczy 6072 gmin wiejskich, przyjdziemy do przekonania, iż one na cele wojskowe wydają rocznie co najmniej 150.000 koron, nie wliczając w tę sumę wydatków w gotówce ponoszonych przez miasta.

Wobec powyższych okoliczności komisya gminna przyszła do przekonania, iż istnieje cały szereg czynności ściśle i jasno określonych, które gminy wykonują nie w swoim interesie, lecz wyłącznie w celach wojskowych, że ponoszą z powyższego tytułu znaczne wydatki pieniężne i że jest rzeczą słuszną, aby od tych wydatków zwolnione zostały. Twierdzenie to jest tem bardziej uzasadnione, iż właśnie w tym wypadku skutkiem ścisłego określenia spraw, o których mowa i wykazania, iż one w interesie gminy nie leżą, usunięte są wszelkie wątpliwości c. k. Rządu, które były jedynym powodem odmownego załatwienia rezolucyj sejmowych w sprawie wynagrodzenia gmin za sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania.

Z tych powodów komisya gminna wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby w jak najkrótszym czasie przeprowadził uwolnienie gmin od wydatków w gotówce ponoszonych z polecenia władz, przy współdziałaniu gmin w sprawach wojskowych.

Przewodniczący:

Ap. Jaworski

Sprawozdawca:

Brunicki